

Reseberättelse från SMC:s Hoj-kryssning den 30-31 mars

Civilt klädda, dvs utan vare sig skinnbyxor eller skinnväst klev jag och kamraten på "Travellers" buss vid busstationen i Karlstad.

Vi hade en dryg månad dessförinnan bestämt oss för att ge oss ut på böljan den blå, förhoppningsvis tillsammans med en massa andra bikers. Nu tillhör inte kamraten den hängivna skaran MC-ägare, men vi hade bestämt oss för att hon skulle följa med under benämningen "spätta"..

En gemytlig chaufför från Bromma välkomnade oss ombord på bussen tillsammans med en karl från Bengtsfors. Chauffören visade sig känna Boppers som skulle spela på kvällen, så vi fick en hälsning medskickad att framföra till dom.

Nästa hållplats var Karlskoga, där tre MC-ägare klev på. En var från Nora, en från Degerfors och en från självaste staden. Bussen skulle bli fullsatt hade chauffören utlovat och det blev den i princip i Örebro. Där steg en brokig skara bikers på bussen från allehanda orter i och kring residensstaden Örebro. Det var tur att vi slumrat dessförinnan, för sen var både ljudnivån och humöret på topp.

En av deltagarna hade sitt dragspel med fick vi höra. Senare på aftonen visade sig detta vara ett – luftdragspel..!

Många och tjocka fingrar letade fram gamla slagdängor bland västknapparna. Han spelade glatt och otvunget låtar på publikens begäran, bortsett från de han inte kunde ...!?

I Arboga, eller var det Köping klev ytterligare tre personer på. Då var bussen full (samt en och annan resenär..).

Väl framme vid färjeterminalen i Stockholm var det en timmes väntetid innan vi kunde gå ombord på Silja Line. Den utnyttjades till att spana in andra bikers, dricka en pilsner och om än aldrig så trevande börja samtala med andra resenärer.

Ett glatt gäng från Skåne, närmare bestämt Ängelholm var först att ta kontakt. De hade infunnit sig i Stockholm redan dagen innan, för att "slå två flugor i en smäll". De hade besökt bilutställningen som pågick samtidigt.

I vimlet på terminalen fick man första skymten av SMC-kändisar. Magnus Klys, Glemfors, Mikael Mikaelsson, Petra Holmlund m.fl.

En snabb dusch i insiderhytten, på med "den lilla svarta" och kurs mot matsalen. Där kunde vi ha suttit än, om vi haft ambitionen att äta oss igenom alla maträtter och smaka på allehanda godsaker man bara hört namnet på förut.

För mig blev det premiär att testa ostron. Paret från Mora som satt närmast intill såg skeptiska ut, till att detta skulle inmundigas och menade att det åtminstone borde intas i skenet från levande ljus och skumbad..?

Såna attribut ställer jag mig frågande till, men så är jag inte heller förälskad som de båda verkade vara.

Med kilostyngder i ögonlocken och magen i "fyra hörn", vågade vare sig kompisen eller jag yttra att vi helst av allt hade krupit ned i slafen.. Nej! Här ska rullas hatt! Vi fick dyrt och heligt lova varandra att till klockan 02.00 skulle vi hålla ut.

Vi ställde in kompassnålen mot Boppers och danseriet. Maten skakades ned på alla möjliga och omöjliga sätt på dansgolvet. Twistades till Boppers och buggades till The golden retrievers. Nya bekantskaper och även fortsatt umgänge med busskamrater. Nästa gång vi tittade på klockan var den 03.00!

Med ömma tår och mascara-ränder på kinderna efter allt skrattande svajade vi tillbaka till hytten. Nästa gång vi tittade på klockan var den 11.00!

Fredagen utforskades vad som fanns ombord och då menar jag inte bikers. Nej, "utställningshallen" med Hondas MC-simulator, mc-prylar och tillbehör hos Touringbutiken, SMC-information m.m. Man reste ju inte bara för "nöjes skull"..

Ett par vinflaskor inhandlades för att pryda nyinförskaffade vinstället, innan vi åter steg i land. Med dem i bagaget + en handfull inbjudningar till andra MC-klubbar och ett (1) giftemålsanbud var vi tämligen nöjda och tillfreds.

Återigen kan konstateras att det känns som något alldeles speciellt med MC-folk.

Jättegoa, trevliga, snälla människor där det känns som om alla känner alla.

Trots att flertalet hade en och annan pilsner innanför västen syntes inte något gruff eller osämja någonstans, vilket jag tycker är ganska unikt i dessa tider.

Skepp å hoj från en som tänker segla iväg nästa år igen!

Anneli